

for en Sigtelse, der er rejst, og opfordre dem til skriftlig at svare paa Beskyldningen, og saa kan den paagældende Læge ifølge Loven vælge at møde og give mundtlig Forklaring, men man kan ikke tilsige ham at møde som for Politiretten, og endnu mindre kan man tilsige udenforstaaende eller andre Læger til at møde som Vidner for Sundhedsstyrelsen. Det kan være, det var en praktisk Maade at gaa til Værks paa, men Loven er ikke til det, og derfor overtræde de Loven, naar de gøre det, og derfor maa de finde sig i Tilrettevisning fra de Læger, som ikke ville møde.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Sundhedsstyrelsen skal have Beskyttelse. Jeg spørger, om Sundhedsstyrelsen nogen Sinde har bedt mig derom. Den første Skrivelse, jeg har faaet, er af 15. Januar d. A., hvori den beder mig forelægge forskellige Spørgsmaal for Karantænelægen. Den er bleven afleveret til mig i Ministeriet i Gaar Formiddags, jeg har imidlertid været optagen her i Rigsdagen uafbrudt hele Tiden, men der staar ikke et Ord om Beskyttelse. Jeg skal gerne tage det lille Moment med. Det hedder i denne Skrivelse: „Ved at fremsende medfølgende Afskrifter af Skrivelser vekslende mellem Sundhedsstyrelsen og Københavns Karantænelæge skal Styrelsen anmode Justitsministeriet om at give Karantænelægen Tilhold om snarest at besvare de til ham stillede Spørgsmaal, da der endnu ikke er indløbet Svar paa Sundhedsstyrelsens sidste Skrivelse“. Det kunde ikke falde mig ind at skrive til Karantænelægen og give ham Tilhold, men jeg vil bede ham besvare Spørgsmaalet. (*Rordam*: Er han ikke Embedslæge?). Derfor beder man ham alligevel. „De af Karantænelægen ønskede Oplysninger agtes anvendte til Belysning af det Spørgsmaal, om der foreligger tilstrækkelig Grund til at gøre Indstilling til Justitsministeriet om Indskriden mod Dr. B. og C.

Sundhedsstyrelsen skal tilføje, at selvfølgelig ingen af dens Medlemmer, endsige Styrelsen i sin Helhed, har udtalt sig som af Karantænelægen anført“.

I mit Foredrag i Formiddags sagde jeg, at man ikke havde oplyst mig om Karantænelægens Svar, da man indstillede, at disse Læger skulde afskediges. Man havde ikke antydnet overfor mig, at man havde spurgt Karantænelægen om hans Mening, man nøjedes med at give det ærede Medlems Skrivelse af 28. December. Sundhedsstyrelsen har dog vist fundet, at

det var for lidt at møde op med en Erklæring fra det ærede Medlem til Ministeriet, og derfor har Sundhedsstyrelsen den 29. Dagen efter, at man har faaet Erklæringen fra det ærede Medlem, fundet sig foranlediget til at skrive til Karantænelægen, men det oplyste man mig, som sagt, ikke om den Gang, og saa har Karantænelægen svaret, men det Svar sender man mig heller ikke. Jeg skal nu læse Svaret op. Karantænelægen svarer saaledes:

„Som Svar paa den ærede Sundhedsstyrelsens Skrivelse til mig af 29. December 1911 skal jeg herved bemærke, at da — efter Sundhedsstyrelsens mundtlige Udtalelse — den ærede Sundhedsstyrelse agter at benytte det eventuelle Svar paa Skrivelsen som et Bilag til Skrivelsen i Anledning af en i Øjeblikket eksisterende partiel Uoverensstemmelse mellem Sundhedsstyrelsen og Justitsministeriet, saa kan jeg blandt andet

1) efter Sundhedsstyrelsens hele Forhold i Øjeblikket,

2) efter de i Skrivelsen forlangte Oplysningers specielle, private (ikke tjenstlige) Forholds Natur,

3) efterdi jeg, som Karantænelæge, sorterer under Karantænekommissionen (der har ansat de omtalte Læger og kender deres Forhold), og som formentlig sorterer direkte under Justitsministeriet,

4) og efter Sundhedsstyrelsens tidligere, nuværende og fremtidige Forhold til mig, ikke finde det rigtigt at besvare Skrivelsen, førend den ærede Sundhedsstyrelse har indhentet Justitsministeriets Billigelse af den Opfattelse, at det er min Pligt, og at det er ønskeligt, at jeg besvarer alt i Skrivelsen saa udtømmende, som det er muligt for mig“ o. s. v.; der er lidt endnu. Se, det første, der staar der, tage de Afstand fra, og Dagen efter skrive de til Karantænelægen, at det have de ikke sagt. Hvor højt Bølgerne end gaa, saa maa man vel sige, at det er ganske uanstændigt, hvis det er sandt, hvad Karantænelægen siger, at Sundhedsstyrelsen har brugt eller, skulle vi sige, misbrugt sin Myndighed til at skrive til en Embedslæge for at forlange en Erklæring, som den kunde bruge i Striden med Justitsministeriet. Jeg vidste for øvrigt ikke af, at Sundhedsstyrelsen i den Forstand laa i Strid med Justitsministeriet. Jeg ved, at et af dens Medlemmer kan angribe mig her paa Rigsdagen og andre skrive i Aviserne imod mig, men at Sundhedsstyrelsen benytter sin Myndighed til at skaffe Embedserklæringer mod Justitsministeriet, mod dens